ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízdila a JUDr. Brigity Chrastilové v právní věci **žalobce: V. B.**, zastoupen JUDr. Pěvou Skobovou, advokátkou, se sídlem Brno, nám. 28. října 17, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně č. j. 36 Az 746/2003 - 12 ze dne 25. 2. 2004,

takto:

Usnesení Krajského soudu v Brně č. j. 36 Az 746/2003 – 12 ze dne 25. 2. 2004 **se** pro nezákonnost **zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížností podanou dne 17. 3. 2004 napadá usnesení Krajského soudu v Brně č. j. 36 Az 746/2003 - 12 ze dne 25. 2. 2004, kterým bylo zastaveno řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM - 1021/AŘ - 2001 ze dne 19. 5. 2003, kterým bylo zamítnuto stěžovatelovo odvolání proti předchozímu rozhodnutí správního orgánu I. stupně o neudělení azylu a napadené rozhodnutí potvrzeno.

Stěžovatel uplatňuje kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. e) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), a tvrdí, že zatímco napadené usnesení Krajského soudu v Brně vychází z toho, že stěžovatel se odstěhoval z adresy „T. N. 101, B.“, aniž by udal adresu novou, ve skutečnosti byl na uvedené adrese stále hlášen k pobytu a po celou dobu se tam také zdržoval. Dostával tam i doporučené zásilky, přitom kopii jedné

z nich, z níž vyplývá, že ji převzal na této adrese dne 11. 3. 2004, přiložil ke kasační stížnosti. Nebyla tedy splněna podmínka, že po dobu 90 dnů není možno zjistit místo stěžovatelova pobytu, a usnesení Krajského soudu v Brně o zastavení řízení je tak nezákonné. Kromě toho stěžovatel požaduje, aby jeho kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek.

Žalovaný ponechal kasační stížnost bez vyjádření.

Z obsahu soudního spisu Nejvyšší správní soud zejména zjistil, že v rámci řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného bylo stěžovateli doručováno usnesení Krajského soudu v Brně č. j. 36 Az 746/2003 - 5 ze dne 28. 7. 2003, jímž byl stěžovatel vyzýván, aby ve stanovené lhůtě doplnil a upřesnil svoji žalobu, jinak soud řízení o ní odmítne. Toto usnesení bylo doručováno stěžovateli na adresu „Terezy Novákové 101, Brno“. Zásilka obsahující toto usnesení se však soudu vrátila zpět s vyznačením údaje „odstěhoval se bez udání adresy“. Poté soud místo pobytu stěžovatele zjišťoval u žalovaného a na evidenčním odboru Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie Policejního prezidia ČR. Soudu bylo sděleno, že poslední známá adresa stěžovatelova pobytu na území České republiky je „T. N. 101, B.“, jiná adresa známa není, legálně stěžovatel z České republiky nevycestoval. Následně bylo kasační stížností napadeným usnesením řízení o stěžovatelově žalobě zastaveno. Zásilku obsahující toto usnesení převzal stěžovatel osobně u soudu dne 4. 3. 2004, kde prohlásil, že se na adrese „T. N. 101, B.“ stále zdržuje. Dne 17. 3. 2004 usnesení Krajského soudu v Brně o zastavení řízení napadl kasační stížností.

Stěžovatel je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, neboť byl účastníkem řízení, z něhož napadené usnesení Krajského soudu v Brně vzešlo (§ 102 s. ř. s.), a tuto kasační stížnost podal včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.) z důvodu podávaného z § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Nejvyšší správní soud za této situace napadené usnesení Krajského soudu v Brně v mezích uplatněného kasačního důvodu a v rozsahu kasační stížnosti podle § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. přezkoumal, přitom dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

Podle § 50e zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“), který se podle § 42 odst. 5 s. ř. s. použije i na řízení ve správním soudnictví vedená podle s. ř. s., musí doručenka obsahovat mimo jiné označení soudu, který písemnost odevzdal k doručení, označení doručujícího orgánu, označení doručované písemnosti, den doručení písemnosti nebo den uložení písemnosti u soudu (pošty) anebo den, v němž bylo doručení písemnosti odepřeno, jméno doručovatele a jeho podpis (§ 50e odst. 1 o. s. ř.). Jen doručenka obsahující stanovené náležitosti je veřejnou listinou (§ 50e odst. 4 o. s. ř.). Doručenka, která se Krajskému soudu v Brně vrátila společně s nedoručenou zásilkou obsahující usnesení Krajského soudu v Brně č. j. 36 Az 746/2003 - 5 ze dne 28. 7. 2003, jímž byl stěžovatel vyzýván, aby ve stanovené lhůtě doplnil a upřesnil svoji žalobu, jinak soud řízení o ní odmítne, však stanovené údaje neobsahovala, neboť přinejmenším v ní absentovaly údaje o doručovateli a jeho podpis, a doručenka tak nemá povahu veřejné listiny a nelze tedy na ni z důkazního hlediska ohledně stěžovatelova pobytu jako na veřejnou listinu nahlížet. Jiná skutečnost, jež by nasvědčovala závěru, že se stěžovatel z adresy „T.N. 101, B.“ odstěhoval, přitom z obsahu soudního spisu nevyplývá. Ani ze stěžovatelem předložené kopie zásilky, která mu byla doručena dne 11. 3. 2004, sice nevyplývá, že by se v době, kdy mu byla doručována výzva k doplnění a upřesnění žaloby, tj. v době mezi 6. 8. 2003 až 8. 8. 2003, na uvedené adrese zdržoval, nicméně zdržoval-li se na této adrese v době, kdy bylo rozhodováno o zastavení řízení, nepovažuje Nejvyšší správní soud při absenci jiných důkazů, které by svědčily o opaku, za prokázaný závěr Krajského soudu v Brně, že se z této adresy předtím odstěhoval a že stěžovatelův pobyt nebyl znám. Závěr

o tom, že se stěžovatel odstěhoval z adresy, na kterou mu bylo doručováno, totiž nepotvrzuje ani vyjádření Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie Policejního prezidia ČR; z něho lze totiž dovodit, že poslední adresa pobytu je dle jeho evidencí právě „T. N. 101, B.“ a jiná adresa pobytu není známa. Nelze tak mít za prokázané, že se stěžovatel na uváděné adrese nezdržoval. Opřel-li Krajský soud v Brně napadené usnesení o zastavení řízení o žalobě o tuto skutečnost, pak jím užitou právní kvalifikaci opřel o skutkový stav, který nemá oporu v souhrnu důkazů, které byly provedeny, a jeho rozhodnutí o zastavení řízení tak z pohledu jeho zákonnosti nemůže obstát.

Nejvyšší správní soud tedy ze shora uvedených důvodů považuje kasační stížnost za důvodnou, a proto podle § 110 odst. 1 s. ř. s. jí napadené usnesení Krajského soudu v Brně zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Za této procesní situace se Nejvyšší správní soud již samostatně nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Pokud jde o náklady řízení o kasační stížnosti, o nich rozhodne podle § 110 odst. 2 s. ř. s. Krajský soud v Brně ve svém novém rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. září 2004

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu